

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ที่ สธ. 25/2551

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบงาน สัญญาชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์และหลักประกัน
ในธุรกรรมการชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 6(2) และ (5) ข้อ 7(2) และ (3) และข้อ 10 แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. 8/2551 เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการประกอบกิจการการชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สด. 39/2540 เรื่อง ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์ ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2540

(2) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 19/2542 เรื่อง ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2542

(3) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 20/2542 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์ ลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2542

(4) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 15/2543 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2543

(5) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 70/2543 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2543

(6) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 10/2548 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการชื้อและให้ชื้อหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

(7) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 72/2543 เรื่อง ระยะเวลาในการชื้อหลักทรัพย์ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2543

(8) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สช. 51/2544 เรื่อง การกำหนดประเภทนิติบุคคลในฐานะผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ที่อาจมีข้อตกลงกับผู้ประกอบกิจการในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ให้ยืมหรือหลักประกัน เป็นประการอื่นได้ ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544

(9) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สช. 39/2546 เรื่อง การกำหนดประเภทนิติบุคคลในฐานะผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ที่อาจมีข้อตกลงกับผู้ประกอบกิจการในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ให้ยืมหรือหลักประกัน เป็นประการอื่นได้ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2546

ข้อ 3 ในประกาศนี้

(1) "ผู้ประกอบกิจการ" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทกิจการการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

(2) "หลักประกันเริ่มต้น" หมายความว่า จำนวนทรัพย์สินขั้นต่ำที่ผู้ยืมต้องวางเป็นประกันก่อนที่จะยืมหลักทรัพย์รายการใดรายการหนึ่ง

(3) คำว่า "เงินกองทุน" ให้มีความหมายเช่นเดียวกับบทนิยามของคำดังกล่าว ที่กำหนดไว้ในประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มีใช้ลูกค้าสถาบันเพื่อขายชอร์ต

หมวด 1

ระบบงานและการควบคุมการปฏิบัติงาน

ข้อ 4 ในการจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยง ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีระบบการวางหรือเรียกหลักประกันที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงของคู่สัญญา

(2) จัดให้มีการคัดเลือกหลักทรัพย์ที่ยืมหรือให้ยืมหรือเป็นหลักประกันอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพคล่องและผลกระทบที่จะมีต่อการประกอบธุรกิจในภาพรวม

(3) จัดให้มีการประมวลผลและรายงานข้อมูลให้ผู้บริหารทราบถึงระดับความเสี่ยงในธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ และ

(4) จัดให้มีการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับปริมาณและความซับซ้อนของการทำธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์อย่างสม่ำเสมอ

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการมียอดหนี้คงค้างเนื่องจากการให้ยืมหลักทรัพย์ แก่ลูกค้าที่มีใช้ลูกค้าสถาบันรายใดรายหนึ่ง เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ เกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของเงินกองทุนของผู้ประกอบกิจการ และห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการมียอดหนี้คงค้างเนื่องจากการให้ยืมหลักทรัพย์ แก่ลูกค้าที่มีใช้ลูกค้าสถาบันทุกรายรวมกันภายหลังหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแล้ว เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ เกินกว่าห้าเท่าของเงินกองทุนของผู้ประกอบกิจการ

การให้ยืมหลักทรัพย์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับลูกค้ารายใดตามนัยมาตรา 258 ให้นำรวมเป็นการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณยอดหนี้คงค้างตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ มีการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มีใช้ลูกค้าสถาบันตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มีใช้ลูกค้าสถาบันเพื่อขายชอร์ต ให้ผู้ประกอบกิจการนับรวมยอดหนี้คงค้างเนื่องจากการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นยอดหนี้คงค้างตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้กับกรณีที่ยอดหนี้คงค้างของลูกค้ารายใดรายหนึ่ง หรือทุกรายรวมกันสูงกว่าอัตราที่กำหนดเนื่องจากเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

(1) หลักทรัพย์ที่ยืมมีมูลค่าสูงขึ้น
 (2) การเรียกเก็บดอกเบี้ยตามข้อ 5(6) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สช. 42/2540 เรื่อง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มีใช้ลูกค้าสถาบันเพื่อขายชอร์ต ลงวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540

(3) การซื้อหลักทรัพย์เพื่อนำมาคืนการยืมหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต
 (4) เงินกองทุนของผู้ประกอบกิจการลดลง

ในกรณีที่ยอดหนี้คงค้างของลูกค้าที่มีใช้ลูกค้าสถาบันรายใดรายหนึ่งหรือทุกรายรวมกัน สูงเกินกว่าอัตราที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะการนั้นจะเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุใด ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการ ให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ารายดังกล่าวเพิ่มขึ้นอีกจนกว่ายอดหนี้คงค้างของลูกค้ารายนั้นจะเป็นไปตาม อัตราที่กำหนด และห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ารายใดเพิ่มเติมอีกจนกว่ายอดหนี้ คงค้างของลูกค้าทุกรายรวมกันภายหลังหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญจะเป็นไปตามอัตราที่กำหนด แล้วแต่กรณี

ข้อ 6 ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยคำนึงถึงประโยชน์ ของลูกค้าเป็นสำคัญ ซึ่งรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

(1) ไม่กระทำการ โดยทุจริต หลอกลวง ยักยอก หรือฉ้อโกงทรัพย์สินของลูกค้า
 (2) ไม่เบียดบังและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากลูกค้าโดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น

(3) ไม่แสดงข้อความเท็จหรือปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งอันเป็นการหลอกลวง ลูกค้าหรืออาจทำให้ลูกค้าสำคัญผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

ข้อ 7 ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้มีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการยืมและให้ยืม หลักทรัพย์และการวางหรือการค้ำหลักประกัน และจัดส่งให้แก่ลูกค้าภายในวันทำการถัดจากวันที่เกิดธุรกรรม เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) ประเภทของการทำธุรกรรม
- (2) วันที่เกิดธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ และการวางหรือการค้ำหลักประกัน แล้วแต่กรณี
- (3) หลักทรัพย์ที่ยืมและให้ยืม และหลักประกันที่วางหรือค้ำ แล้วแต่กรณี
- (4) ประเภท จำนวน และมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ยืมและให้ยืม และของหลักประกัน แล้วแต่กรณี และ
- (5) อัตราค่าธรรมเนียมในการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

หมวด 2

ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญายืมและให้ยืมหลักทรัพย์

ข้อ 8 เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ข้อ 9 สัญญายืมและให้ยืมหลักทรัพย์ที่ใช้ในธุรกรรม การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ต้องทำเป็นหนังสือโดยต้องมีลักษณะและสาระสำคัญอย่างน้อยในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(1) หลักทรัพย์ที่ให้ยืมและหลักประกันในการยืมหลักทรัพย์ สัญญาต้องมีข้อกำหนด ให้ผู้ให้ยืมต้องโอนหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ยืม โดยปลอดจากบุริมสิทธิหรือภาระผูกพันใด ๆ โดยผู้ยืมต้อง ส่งมอบหลักประกันให้แก่ผู้ให้ยืมเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ และผู้ให้ยืมจะส่งมอบหลักประกัน คืนให้แก่ผู้ยืม เมื่อผู้ยืมคืนหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ให้ยืม

การค้ำหลักทรัพย์ที่ยืมและการค้ำหลักทรัพย์หรือตราสารแห่งหนึ่งที่เป็นหลักประกัน ให้ใช้หลักทรัพย์หรือตราสารแห่งหนึ่งที่ออกโดยนิติบุคคลเดียวกัน ประเภทและชนิดเดียวกัน และจำนวนเท่ากัน แทนกันได้

ในกรณีที่วางหลักประกันเป็นหลักทรัพย์หรือหนี้หรือหนังสือค้ำประกัน ที่สถาบันการเงินออกให้ไว้แก่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ การค้ำหลักประกันให้กระทำโดยการยกเลิกหรือ ลดวงเงินของหลักทรัพย์หรือหนี้หรือหนังสือค้ำประกันที่นำมาวางไว้แล้วแต่กรณี

(2) การปรับจำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์หรือหลักประกันที่ต้องค้ำ สัญญา ต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนในการปรับจำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์หรือหลักประกันที่ต้องค้ำ เมื่อมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ยังไม่ครบกำหนดคืนอันจะมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ ของผู้ยืมหรือผู้ให้ยืมเมื่อมีการ โอนหลักทรัพย์หรือหลักประกันคืน

- (ก) การให้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนแก่ผู้ถือหุ้นตามส่วนจำนวนหุ้นที่มีอยู่ก่อนแล้ว
- (ข) การเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ตราไว้อันเป็นผลให้จำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นหรือลดลง
- (ค) การไถ่ถอนหลักทรัพย์
- (ง) การรวมกิจการ การควบกิจการ หรือการทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ
- (จ) การจ่ายเงินปันผลเป็นหุ้น
- (ฉ) การแปลงสภาพหลักทรัพย์ หรือ
- (ช) กรณีอื่นใดในทำนองเดียวกัน

(3) การชดเชยสิทธิประโยชน์ให้แก่คู่สัญญา สัญญาต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการชดเชยสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย ที่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์หรือผู้ยืมหลักทรัพย์พึงได้รับ หากยังถือหลักทรัพย์หรือหลักประกันไว้แล้วแต่กรณี โดยต้องกำหนดให้การจ่ายชดเชยสิทธิประโยชน์ดังกล่าวมีมูลค่าไม่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ที่ผู้ออกหลักทรัพย์หรือผู้ออกตราสารจ่ายให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์หรือตราสารนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่คู่สัญญาจะตกลงเป็นประการอื่น

(4) ข้อกำหนดในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดนัดหรือมีเหตุการณ์ที่ทำให้หนี้ถึงกำหนดชำระโดยพลัน สัญญาต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของคู่สัญญาตลอดจนมีวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดนัดหรือมีเหตุการณ์ใด ๆ ที่ทำให้หนี้ถึงกำหนดชำระโดยพลัน

ในกรณีที่ผู้ให้ยืมเป็นลูกค้าสถาบัน ผู้ให้ยืมและผู้ยืมอาจตกลงกำหนดลักษณะและสาระสำคัญของสัญญายืมและผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันไว้เป็นประการอื่นก็ได้

ข้อ 9 สัญญาผู้ให้ยืมและผู้ยืมหลักทรัพย์เพื่อการขายชอร์ตผ่านบัญชีมาร์จิ้นให้เป็นไปตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดด้วยความเห็นชอบของสำนักงาน

หมวด 3

ประเภทของหลักประกัน การรักษาสัดส่วนของมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ให้ยืม และการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์และหลักประกัน

ข้อ 10 ให้ทรัพย์สิน ตราสารทางการเงิน และหนังสือสัญญาดังต่อไปนี้ สามารถนำไปใช้เป็นหลักประกันการให้ยืมหลักทรัพย์ที่ผู้ประกอบกิจการอาจดำเนินการให้มีการวางหรือเรียกหลักประกันได้

- (1) เงินสด
- (2) หลักทรัพย์จดทะเบียน
- (3) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมเปิดที่กำหนดวันทำการซื้อขายหน่วยลงทุน

ทุกวันทำการ (daily redemption fund)

- (4) ตั๋วเงินคลัง
- (5) พันธบัตรรัฐบาลไทย

(6) พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย

(7) พันธบัตรหรือตราสารแห่งหนึ่งที่กระทรวงการคลังเป็นผู้รับอาวัลทั้งจำนวน หรือเป็นผู้ค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข หรือที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นผู้ออกหรือค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข

(8) ตราสารแห่งหนึ่งที่ตัวตราสารนั่นเอง หรือผู้ออกตราสาร ผู้ค้ำประกันต้นเงิน และดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข ผู้รับรองโดยเป็นการรับรองตลอดไป ผู้รับอาวัลทั้งจำนวน หรือผู้สลักหลัง โอนประเภทมีสิทธิไต่เบี่ยทั้งจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ตั้งแต่ระดับบีบีบี (BBB) ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(9) บัตรเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก หรือ

(10) หนังสือค้ำประกันที่สถาบันการเงินออกให้ไว้แก่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อเป็น ประกันการยืมหลักทรัพย์ของผู้ยืม โดยสถาบันการเงินนั้นยินยอมรับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ชั้นต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าหนังสือนั้นจะออกเป็นเช็คเดอริออฟเครดิตหรือหนังสือค้ำประกัน

ข้อ 11 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ผู้ยืมที่มีใช้ลูกค้ำสถาบัน ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการเรียกหลักประกันและรักษาสัดส่วนของมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่า หลักทรัพย์ที่ผู้ยืมตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบกิจการต้องเรียกให้ผู้ยืมวางหลักประกันเริ่มต้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ หนึ่งร้อยห้าสิบของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในวรรคสอง

ผู้ประกอบกิจการอาจดำเนินการเรียกหลักประกันเริ่มต้นต่ำกว่าอัตราที่กำหนด ในวรรคหนึ่งได้ ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้

(ก) ผู้ประกอบกิจการทำหน้าที่เป็นนายหน้าหรือตัวแทนของผู้ยืมในการขาย หลักทรัพย์ที่ผู้ยืมดังกล่าว และสามารถขายหลักทรัพย์นั้น ได้ภายในวันที่ยืมหลักทรัพย์ และ

(ข) ผู้ยืมมีข้อตกลงยินยอมให้ผู้ประกอบกิจการนำเงินค่าขายหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม จะได้รับจากการขายตาม (ก) มาเป็นหลักประกัน โดยเงินค่าขายหลักทรัพย์ดังกล่าวเมื่อรวมกับหลักประกัน เริ่มต้นต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยห้าสิบของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม

(2) เมื่อมูลค่าหลักประกันอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบของมูลค่าหลักทรัพย์ ที่ผู้ยืม ผู้ประกอบกิจการต้องเรียกให้ผู้ยืมวางหลักประกันเพิ่มเพื่อให้สัดส่วนมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่า หลักทรัพย์ที่ผู้ยืมไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม

(3) ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการให้ผู้ยืมวางหลักประกันเพิ่มตาม (2) ให้แล้วเสร็จ ก่อนเวลาปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผู้ยืมไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงในวันทำการถัดจากวันที่ได้เรียกให้ ผู้ยืมวางหลักประกันเพิ่ม

(4) ในกรณีที่ผู้ยืมไม่สามารถวางหลักประกันเพิ่มตาม (3) ได้ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการ ให้ยืมหลักทรัพย์แก่ผู้ยืมรายนั้นเพิ่มอีกจนกว่าจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตาม (2) แล้ว

ข้อ 12 เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในข้อ 13 ผู้ประกอบกิจการที่กระทำการในฐานะดังต่อไปนี้ ต้องดำเนินการให้ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง การดำรงมูลค่าหลักประกันที่ผู้ให้ยืมได้รับอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่า ร้อยละหนึ่งร้อยของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ให้ยืม

(1) ตัวแทนของผู้ให้ยืม

(2) ผู้ยืมหรือตัวแทนของผู้ยืม ในกรณีที่ผู้ให้ยืมมิได้เป็นผู้ประกอบกิจการหรือมิได้มีการ แต่งตั้งผู้ประกอบกิจการเป็นตัวแทนในการให้ยืมหลักทรัพย์

ข้อ 13 ในกรณีที่เป็นการยืมหลักทรัพย์ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ผู้ประกอบกิจการ ที่กระทำการในฐานะเดียวกับที่กำหนดในข้อ 12 ต้องดำเนินการให้ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง การดำรงมูลค่า หลักประกันที่ผู้ให้ยืมได้รับอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าราคาใช้สิทธิซื้อหลักทรัพย์ตามสิทธิที่ผู้จัดหาหุ้นส่วนเกิน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการจัดสรรหุ้นเกินกว่าจำนวน ที่จัดจำหน่าย ได้รับจากบริษัทมหาชนจำกัดหรือจากผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัทดังกล่าวคูณด้วยจำนวนหลักทรัพย์ ที่ผู้ให้ยืม

(1) ผู้ยืมเป็นผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินซึ่งยืมหลักทรัพย์ดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ในการ ส่งมอบหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ได้รับการจัดสรรหุ้นส่วนเกินในกรณีที่มีการจองซื้อหุ้นเกินกว่าจำนวน ที่จัดจำหน่าย และได้ดำเนินการดังนี้

(ก) ผู้ยืมได้วางเงินสดไว้แก่ผู้ให้ยืมเพื่อเป็นหลักประกันการยืมหลักทรัพย์

(ข) ผู้ยืมได้เปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงต่อผู้ให้ยืมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่า ของหลักทรัพย์ที่ผู้ให้ยืมซึ่งอาจทำให้หลักประกันที่ผู้ให้ยืมได้รับไว้ไม่เพียงพอที่จะไปซื้อหลักทรัพย์ ดังกล่าวคืนในกรณีที่ผู้ยืมไม่สามารถคืนหลักทรัพย์แก่ผู้ให้ยืมได้ รวมทั้งดำเนินการให้ผู้ให้ยืมรับทราบ ความเสี่ยงดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นรายกรณี และ

(ค) ผู้ยืมได้ดำเนินการแยกหลักทรัพย์ที่ได้ซื้อมาเพื่อการส่งคืนให้แก่ผู้ให้ยืมไว้ ต่างหากจากทรัพย์สินของผู้ยืมและได้จัดทำบัญชีทรัพย์สินดังกล่าวแยกออกจากบัญชีทรัพย์สินของตน ในระหว่างที่ผู้ยืมทำการทยอยซื้อหลักทรัพย์คืนแก่ผู้ให้ยืม โดยผู้ยืมจะไม่นำหลักทรัพย์ที่แยกไว้ เพื่อการส่งคืนดังกล่าวไปใช้เพื่อการอื่น หรือ

(2) ผู้ยืมที่มีได้เป็นผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินซึ่งทำการยืมหลักทรัพย์เพื่อนำมาให้ผู้จัดหาหุ้น ส่วนเกินยืมต่ออีกทอดหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งมอบหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ได้รับการจัดสรรหุ้นส่วนเกิน ในกรณีที่มีการจองซื้อหุ้นเกินกว่าจำนวนที่จัดจำหน่าย โดยผู้ยืมและผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินดังกล่าวได้ดำเนินการ ตามเงื่อนไขใน (1)(ก) และ (ข) และผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินนั้นได้ดำเนินการตามเงื่อนไขใน (1)(ค) ด้วยแล้ว

ข้อ 14 ในการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์ที่ให้อืมและมูลค่าหลักประกันที่มีใช้เงินสด เล็ดเตอร์ออฟเครดิต หรือหนังสือค้ำประกันที่ออกโดยสถาบันการเงิน ที่เป็นสกุลเงินบาท ให้ผู้ประกอบการคำนวณตามวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ให้ใช้ราคาปิด ณ สิ้นวันทำการก่อนหน้าวันที่คำนวณมูลค่าที่ประกาศโดย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือราคาอ้างอิง ณ สิ้นวันทำการก่อนหน้าวันที่คำนวณมูลค่าที่ ประกาศโดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย Reuters Bloomberg หรือผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการข้อมูล เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่สำนักงานยอมรับ หรือ

(2) ให้ใช้ราคาที่สามารถสะท้อนถึงมูลค่าตลาดในปัจจุบันของหลักทรัพย์หรือ หลักประกันแต่ละประเภท

ประกาศ ณ วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2551

(นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกประกาศฉบับนี้คือ เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระบบงานและการควบคุม การปฏิบัติงาน ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาอืมและให้อืมหลักทรัพย์ ประเภทของหลักประกัน การรักษาสัดส่วนของมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ให้อืม และการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์ และหลักประกันในธุรกรรมการอืมและให้อืมหลักทรัพย์ เพื่อให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบกิจการการอืมและให้อืม หลักทรัพย์ จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้